

נשואי דוד ובת שבע

Tanach - Psalms Chapter 51

1. To the chief Musician, A Psalm of David, 2. When Nathan the prophet came to him, after he had gone in to Bathsheba. 3. **Be gracious to me, O God, according to your loving kindness; according to the multitude of your mercies blot out my transgressions.** 4. (K) Wash me thoroughly from my iniquity, and cleanse me from my sin. 5. For I acknowledge my transgressions; and my sin is always before me. 6. **Against you, you alone, have I sinned, and done this evil in your sight; so that you are justified in your sentence, and clear in your judgment.** 7. Behold, I was shaped in iniquity, and in sin my mother conceived me. 8. Behold, you desire truth in the inward parts; therefore teach me wisdom in the inmost heart. 9. Purge me with hyssop, and I shall be clean; wash me, and I shall be whiter than snow. 10. Let me hear joy and gladness; that the bones which you have broken may rejoice. 11. Hide your face from my sins, and blot out all my iniquities. 12. **Create in me a clean heart, O God; and renew a constant spirit inside me.** 13. **Do not cast me away from your presence; and do not take your holy spirit from me.** 14. Restore to me the joy of your salvation; and uphold me with a willing spirit. 15. Then I will teach transgressors your ways; and sinners shall return to you. 16. Save me from bloodguiltiness, O God, you God of my salvation; and my tongue shall sing aloud of your righteousness. 17. **O Lord, open you my lips; and my mouth shall declare your praise.** 18. For you do not desire sacrifice; or else would I give it; you do not delight in burnt offering. 19. **The sacrifices of God are a broken spirit; a broken and contrite heart, O God, you will not despise.** 20. Do good in your good will to Zion; build the walls of Jerusalem. 21. Then shall you be pleased with the sacrifices of righteousness, with burnt offering and whole burnt offering; then shall they offer bulls upon your altar.

1. תהלים נא
 (א) לְמַנְצֵחַ מְזֻמֹּר לְדָוִד :
 (ב) בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שֶׁבַע :
 (ג) חֲנִינִי אֲ- לַהִים כְּחֶסֶדְךָ רַב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי :
 (ד) הָרַב כְּבִסְנִי מְעֹנֵי וּמְחַטְאֵתִי טְהַרְנִי :
 (ה) כִּי פְשָׁעֵי אֲנִי אָדַע וְחַטְאֵתִי נִגְדֵי תָמִיד :
 (ו) לָךְ לְבַדְּךָ חַטְאֵתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק
בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ :
 (ז) הֵן בְּעִוּוֹן חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחַמְתֵּנִי אִמִּי :
 (ח) הֵן אֶמֶת חִפְצְךָ בְּטַחֲוֹת וּבִסְתֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי :
 (ט) תַּחַטְּאֵנִי בְּאֵזֹב וְאֶטְהַר תִּכְבֹּסְנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבֵּן :
 (י) תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַנֶּה עֲצָמוֹת דָּכִית :
 (יא) הִסְתַּר פְּנֶיךָ מִחַטְאֵי וְכָל עֹנֹתֵי מַחָה :
 (יב) **לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֲ- לַהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי :**
 (יג) **אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי :**
 (יד) הַשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי :
 (טו) אֲלַמְּדָה פְשָׁעִים דְּרַכֶּיךָ וְחַטְאִים אֲלִידָה וְשׁוּבוּ :
 (טז) הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֲ- לַהִים אֲ- לַהִי תִשׁוּעָתִי תִרְנֹן לְשׁוֹנֵי
 צִדְקֶתְךָ :
 (יז) ה' שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ :
 (יח) כִּי לֹא תַחֲפֹץ זֶבַח וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה :
 (יט) **זָבַחִי אֲ- לַהִים וְרוּחַ נְשַׁבְּרָה לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָה אֲ- לַהִים**
לֹא תִבְזֶה :
 (כ) הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם :
 (כא) אֲזוּ תַחֲפֹץ זֶבַחֵי צֶדֶק עֹלָה וְכִלְלִיל אֲזוּ יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ
 פְּרִים :

2. אברבנאל שמ"ב יב:

ולכן רצה ית' שיהיה הדבר שתוּם וחתוּם ואיש אל ידע בכל אלה **לכבוד המלכות ולכבוד תורת הש"י**, ואם היה מצוה הקדוש ברוך הוא שתהיה בת שבע אסורה לדוד תגלה רעתו ויהיה הדבר גלוי לכל עמים וכדי בזיון וקצף... **והסבה השנית** היא שהאל ית' ראה בחכמתו העליונה שהיתה עתידה בת שבע שיצא ממנה מושל בישראל ומלך עליון על כל הארץ ושיחכם מכל בני קדם, ולכן אותה הוכיח לדוד להוליד ממנה איש יורש את כסאו, ואין עלינו להפליא איכה ואיככה ולמה לא יבחר בשאר נשי דוד, כמו שלא ידענו למה לא בחר ה' בכל בני ישי ובחר בדוד עבדו ויקחהו ממכלאות צאן, כי ממנו כל דבר והוא ידע מי האיש הירא ומזוגו וטבעו ותכונתו ראוי למלוך, ומי האשה היותר מוכנת בטבעה מזוגה ותכונתה להוליד בן חכם ישמח אב עליון למלכי ארץ, הראית מה שאמרו חז"ל במס' סנהדרין פרק חלק (דף ק"ז ע"א) ראויה היתה בת שבע לדוד...

3. גמ' סנהדרין קז:

דרש רבא: מאי דכתיב ... ומכאובי נגדי תמיד (תה' לח)? ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית, אלא שבאה אליו במכאוב.

4. אסתר ב

(יד) בְּעֶרְבָה הִיא בָּאָה וּבְבִקְרָה הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׂיִם שְׁנֵי אֶל יָד שְׁעֵשֶׁת סָרִיס הַמְּלָךְ שֶׁמֶר הַפִּילִגְשִׁים לֹא תָבוֹא עוֹד אֶל הַמְּלָךְ כִּי אִם חֲפָצָה בָּהּ הַמְּלָךְ וְנִקְרְאָה בְּשֵׁם :

5. דברים כב

(כח) כִּי יִמְצָא אִישׁ נֶעֱרַר בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרָשָׁה וּתְפָשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה וְנִמְצָאוּ: (כט) וְנָתַן הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִמָּה לְאָבִי הַנֶּעֱרַר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא יוּכַל שְׁלַחָה כָּל יָמָיו :

6. בראשית לח

(כו) וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֵּאמֶר צִדְקָה מִמֶּנִּי כִּי עַל כֵּן לֹא נִתְּתִיהָ לְשִׁלָּה בְּנֵי וְלֹא יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּה :

7. רש"י שם

ולא יסוף עוד - יש אומרים לא הוסיף. ויש אומרים לא פסק [וחבירו גבי אלדד ומידד (במדבר יא כה) ולא יספו, ומתרגמינן ולא פסקו]:

8. אסתר ט'

(כח) וְהַיְמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנִעְשָׂים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וְיָמֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכָרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם :